

på ca. 35 pct. eller ca. 600 000 kr., hvorved der må antages at være sikret balance mellem jagtfondens indtægter og udgifter samt åbnet mulighed for at støtte løsningen af nye arbejdsopgaver.

Den som nyt stk. 5 foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med de hidtil gældende regler vedrørende udarbejdelsen af en statistisk opgørelse over det årlige vildtudbytte. Statistikken, der påbegyndtes i finansåret 1941-42, har ikke blot videnskabelig interesse, men kan også belyse nødvendigheden af særfredninger og bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt i fredningstiden, ligesom den giver et talmæssigt udtryk for udnyttelsen af en række fugle, der trækker hertil, og derved yder grundlag for bedømmelsen af f. eks. fællesnordiske forholdsregler. Endelig kan den i kritiske tider give støtte for en intensivering af jagten som tilskud til folkeernæringen. Den årlige vildtstatistik har været udarbejdet af det statistiske departement til og med finansåret 1953-54, hvorefter departementet bl. a. under hensyn til, at arbejdet ikke egner sig for maskinel bearbejdelse, ikke mente at kunne fortsætte udarbejdelsen, der herefter er overdraget til vildtbiologisk station, Kalø.

Det for statistikens udarbejdelse fornødne materiale fremskaffes ved, at hvert jagttegn vedhæftes et af landbrugsministeriet udarbejdet spørgeskema til brug ved tilvejebringelse af oplysning om det vildt, der nedlægges af jagttegnsløseren personligt i det finansår, for hvilket jagttegnet er udstedt. Efter finansårets udløb udfyldes skemaet af jagttegnsløseren og tilbageleveres i underskrevet stand til politiet. Pålæg om at afgive de nævnte oplysninger har været meddelt jagttegnsløserne i henhold til loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v., men denne lov indeholder ikke længere hjemmel til meddelelse af sådanne pålæg, hvorfor den fornødne hjemmel hertil søges optaget i jagtloven.

Til § 2.

Jagtlovens §§ 21 og 22 er afløst af bestemmelserne i lov nr. 53 af 5. marts 1954 om tillæg til jagtloven, der omhandler adgangen til at falbyde, sælge og forsende fredede vildtarter. Af praktiske grunde foreslås tillægslovens §§ 1, 2, 3, 4 og 5 indsat i jagtloven som denne lovs §§ 21, 22, 22 a, 22 b og 22 c.

Den som ny § 22 d foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med gældende praksis, idet det siden etableringen af jagtfondens vildtbiologiske undersøgelser har været almindeligt at indsende vildt, der findes dødt, til opklaring af dødsårsagen, navnlig når denne formodes at være sygdom, lige-

som det er forekommet, at sjældne fugle, der er fundet døde, er indsendt til universiteternes zoologiske museer.

De i henhold til § 18, a, meddelte tilladelser er blevet anset som omfattende tilladelse til forsendelse af det pågældende vildt til vedkommende videnskabelige institution. Endvidere er tilladelse i medfør af § 17 i lov nr. 109 af 31. marts 1953 om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt i nogle tilfælde gjort betinget af, at det pågældende vildt indsendes til vildtbiologisk undersøgelse.

Da det vil være ønskeligt at opretholde denne praksis, må det anses for rettest, at udtrykkelig hjemmel til disse forsendelser tilvejebringes.

Vedrørende den som ny § 22 e foreslåede bestemmelse bemærkes, at naturfredningsrådet har henvendt landbrugsministeriets opmærksomhed på, at visse sjældnere fuglearter er i stadig aftagen samtidig med, at antallet af overtrædelser af jagtlovens fredningsbestemmelser synes stigende, hvilket må antages at skyldes, at loven ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for, at overtrædelser, der bliver myndighederne bekendt, undergives en passende høj bødestraf, jfr. bemærkningerne til § 3, pkt. 8, eller indeholder fornødne bestemmelser til sikring af, at begåede lovovertrædelser kommer til myndighedernes kundskab.

Med hensyn til det sidste punkt bemærkes, at det befrygtes, at enkelte personer skaffer sig indtægter ved til udstopning eller anden konservering af sælge vildt, der er nedlagt i fredningstiden, eller æg, reder og dele af sådant vildt, ligesom det formodes, at enkelte konservatorer udstopper eller præparerer sådanne effekter for indsendere mod vederlag. De herved begåede overtrædelser af jagtlovens fredningsbestemmelser m. v. vil imidlertid normalt ikke komme til myndighedernes kundskab, da lovgivningen ikke giver mulighed for i større omfang at føre kontrol med konservatorernes virksomhed, og det findes derfor påkrævet at tilvejebringe hjemmel i jagtloven til at gennemføre en sådan kontrol.

Da det vil være vanskeligt at føre kontrol med personer, der rent amatør-mæssigt beskæftiger sig med udstopning, tager forslaget kun sigte på personer, der udfolder en sådan virksomhed som erhverv eller bierhverv, i hvilken henseende der bl. a. må lægges vægt på, om præparering foretages mod vederlag eller i salgsøjemed. Kontrollen bør endvidere alene vedrøre vildtarter, der er fredet hele året, da det skønnes navnlig at være dette vildt, der er genstand for de omhandlede lovovertrædelser, men bør i øvrigt omfatte såvel vildtarter, der er